

3. ΠΟΙΟΣ ΕΙΝΑΙ Ο ΙΗΣΟΥΣ ΧΡΙΣΤΟΣ;

Εδάφιο μνήμης: «Είπε δε προς αυτούς· Σεις δε τίνα με λέγετε ότι είμαι; Και αποκριθείς ο Πέτρος είπε· Τον Χριστόν του Θεού.» Λουκά 9/θ' 20.

Για τη μελέτη αυτής της εβδομάδας, διαβάστε: Λουκά 4/δ' 16-30, 6/ζ' 5, Εφεσ. 1/α' 3-5, Λουκά 9/θ' 18-27, Β' Πέτρ. 1/α' 16-18.

Ποιος είναι ο Ιησούς Χριστός;

Η ερώτηση δεν είναι κάποιο φιλοσοφικό ή κοινωνικό τέχνασμα. Έχει άμεση σχέση με το ποιοι είναι οι άνθρωποι, και με το τι επιφυλάσσει γι' αυτούς η αιωνιότητα.

Οι άνθρωποι θαυμάζουν το έργο του Ιησού, τιμούν τα λόγια Του, εκθειάζουν την υπομονή Του, μιλούν για την πραότητα Του, επευφημούν την αποφασιστικότητα Του, υμνούν την ανιδιοτέλειά Του, και μένουν άφωνοι με το σκληρό τέλος της ζωής Του. Πολλοί μάλιστα είναι έτοιμοι να δεχθούν τον Ιησού ως έναν καλό άνθρωπο που προσπάθησε να δείξει το σωστό – να φέρει δικαιοσύνη όπου υπήρχε αδικία, να προσφέρει θεραπεία όπου υπήρχε ασθένεια, και να παρηγορήσει τους θλιμμένους.

Ο Ιησούς θα μπορούσε κάλλιστα να πάρει τον τίτλο του καλύτερου δασκάλου, του κατ' εξοχήν ηγέτη, και του ψυχολόγου που μπορεί να διεισδύσει στα βάθη της ψυχής. Τα έχει όλα αυτά στον μέγιστο βαθμό.

Κανένα από αυτά τα χαρακτηριστικά δεν απαντάει στη σημαντική ερώτηση που έθεσε ο Ίδιος: «Τίνα με λέγετε ότι είμαι;» (Λουκά 9/θ' 20).

Αυτή είναι μία ερώτηση που πρέπει να απαντηθεί, και από αυτήν την απάντηση εξαρτάται η κατάληξη της ανθρωπότητας.

Κυριακή 12 Απριλίου

ΕΝΑΝΤΙΩΣΕΙΣ ΣΤΟΝ ΙΗΣΟΥ

Διαβάστε τα Ευαγγέλια, και όλη την Καινή Διαθήκη. Σε όλα αυτά τα βιβλία υπάρχουν απίστευτες διαβεβαιώσεις όχι μόνο για το τι έκανε, ο Ιησούς αλλά και για το Ποιος ήταν. (Φυσικά, τα έργα του Ιησού μαρτυρούν το Ποιος ήταν.) Αυτές οι διαβεβαιώσεις ότι είναι Θεός, είναι ο Λυτρωτής μας, και ο μοναδικός δρόμος για την αιώνια ζωή – απαιτούν την προσοχή μας γιατί έχουν αιώνιες συνέπειες για τον κάθε άνθρωπο.

Διαβάστε Λουκά 4/δ' 16-30. Γιατί αντέδρασαν έτσι οι άνθρωποι; Δείτε επίσημης Ιωάν. 3/γ' 19

.....

.....

Αρχικά οι συγχωριανοί Του ενθουσιάστηκαν που είδαν τον Ιησού, ο Όποιος μετά από τα θαύματα που έκανε, επέστρεψε στη Ναζαρέτ, και εκείνοι «εθαύμαζον διά τους λόγους της χάριτος τους εξερχομένους εκ του στόματος αυτού» (Λουκά 4/δ' 22). Ωστόσο, η αντίδρασή τους φανερώνει τι πνεύμα τους υποκινούσε.

Διαβάστε Λουκά 7/ζ' 17-22. Τι ήθελε να μάθει ο Ιωάννης για τον Ιησού και ποιος ο λόγος που έκανε αυτήν την ερώτησή του;

.....

.....

Ακόμη και ο Ιωάννης ο Βαπτιστής, ο πρόδρομος του Ιησού, εκείνος που Τον παρουσίασε ως τον «Αμνό του Θεού», είχε αμφιβολίες μέσα του. Ήθελε να μάθει: «Συ είσαι ο ερχόμενος, ή άλλον προσδοκώμεν; (Λουκά 7/ζ' 19).

Είναι αξιοσημείωτο ότι ο Ιησούς δεν απαντάει άμεσα στην ερώτηση του Ιωάννη αλλά στρέφει την προσοχή στα έργα που μαρτυρούν γι' Αυτόν: «χωλοί περιπατούσι, λεπροί καθαρίζονται, κωφοί ακούουσι, νεκροί εγείρονται, πτωχοί ευαγγελίζονται» (εδ. 22). Δεν χρειαζόταν ο Ιησούς να απαντήσει άμεσα στην ερώτηση του Ιωάννη γιατί τα έργα Του μαρτυρούσαν το Ποιος ήταν.

ΣΚΕΨΗ: Υπό μία έννοια η απάντηση του Ιησού μπορεί να προκάλεσε μεγαλύτερη σύγχυση στον Ιωάννη. Εξάλλου, εφόσον ο Ιησούς έχει τη δύναμη να κάνει όλα αυτά τα αξιοθαύμαστα πράγματα, γιατί με αφήνει μέσα στην φυλακή; Και ποιος δεν έχει σκεφτεί έτσι στις προσωπικές του τραγωδίες: εφόσον ο Θεός είναι Παντοδύναμος, γιατί επέτρεψε να μου συμβεί αυτό; Γιατί ο Σταυρός, και όλα όσα αντιπροσωπεύει και υπόσχεται, είναι η μοναδική μας απάντηση;

Δευτέρα 13 Απριλίου

«ΥΙΟΣ ΘΕΟΥ»

«Υιός Ανθρώπου» και «Υιός Θεού» είναι οι όροι που χρησιμοποιούνται στα ευαγγέλια για την περιγραφή του Ιησού. Ο πρώτος όρος δείχνει την ενσάρκωση, ενώ ο δεύτερος τονίζει τη Θεότητα Του ως το δεύτερο Πρόσωπο της Θεότητας. Ας αναλογιστούμε το θαύμα του Ιησού Χριστού: ο Θεός που είναι και Θεός και άνθρωπος. Είναι μία δύσκολη προς κατανόηση έννοια, ωστόσο αυτό δεν αφαιρεί την σπουδαία αλήθεια και ελπίδα που μας προσφέρει.

Διαβάστε Λουκά 1/α' 31,32,35, 2/β' 11. Τι μας λένε αυτά τα εδάφια για το Ποιος είναι στην πραγματικότητα ο Ιησούς;

.....

.....

Στο Λουκά 1/α' 31,32 ο άγγελος δηλώνει ότι ο Ιησούς θέλει ονομαστεί «Υιός Υψίστου», «και θέλει δώσει εις αυτόν Κύριος ο Θεός τον θρόνο του Δαβίδ». Ο Ιησούς είναι ο Υιός του Θεού. Είναι επίσης ο Χριστός, ο Μεσσίας ο οποίος θα αποκαταστήσει τον θρόνο του Δαβίδ, όχι ως επίγειος απελευθερωτής αλλά με την εσχατολογική έννοια, κατά την οποία θα επιφέρει την τελική ήττα στον Σατανά αποτρέποντάς τον από το να καταλάβει τον θρόνο του Θεού. Ο άγγελος είπε στους βοσκούς ότι το μωρό στην φάτνη είναι ο «σωτήρ, όστις είναι Χριστός Κύριος» (Λουκά 2/β' 11).

Παράλληλα, ο όρος «Υιός του Θεού» δεν επιβεβαιώνει απλώς τη θέση του Χριστού στην Θεότητα, αλλά δείχνει και τη στενή Του σχέση με τον Θεό Πατέρα κατά την παραμονή Του στη γη.

Ωστόσο, η σχέση του Πατέρα με τον Υιό δεν είναι ίδια με αυτήν που έχουμε εμείς με τον Θεό. Η δική μας σχέση είναι το αποτέλεσμα του έργου του Χριστού ως Δημιουργού και Λυτρωτή, ενώ η δική Του σχέση με τον Πατέρα ως Υιός έγκειται στο ότι είναι ένα από τα τρία πρόσωπα της θεότητας. Με την Θεότητά Του, ο Ιησούς διατήρησε την πιο ισχυρή και στενή σχέση με τον Πατέρα.

«Ο Ιησούς λέγει: 'Του Πατρός Μου του εν ουρανοίς', σαν να θέλει να υπενθυμίσει στους μαθητές Του ότι ενώ με την ανθρωπότητά Του είναι συνδεδεμένος μαζί τους, συμεριζόμενος τις δοκιμασίες τους και συμπάσχοντας στις θλίψεις τους, με τη θεότητά Του είναι ενωμένος με το θρόνο του Απειρού Θεού.» Ε. Χουάιτ, Ζ.Χ. σ. 417,418.

ΣΚΕΨΗ: Τι σημαίνει για μας το ότι ο Ιησούς ήταν κατά πάντα Θεός; Αν και Θεός, ο Ιησούς δέχτηκε να πάρει την ανθρώπινη φύση και να πεθάνει για μας. Τι ελπίδα υπάρχει σ' αυτήν την αλήθεια για μας καθώς μας δείχνει το Ποιος είναι πραγματικά ο Θεός;

Τρίτη 14 Απριλίου

«ΥΙΟΣ ΑΝΘΡΩΠΟΥ»

Αν και ο Ιησούς ήξερε πολύ καλά ότι ήταν και Υιός ανθρώπου και Υιός Θεού (Λουκά 22/κβ' 67-70), αυτοαποκαλούνταν ο «Υιός ανθρώπου». Αυτός ο όρος αναφέρεται στο Δανιήλ 7/ζ' 13, στην ομιλία του Στέφανου (Πράξ. 7/ζ' 56) και στην Αποκ. 1/α' 13 και 14/ιδ' 14. Ο όρος αυτός εμφανίζεται πάνω από 80 φορές στα ευαγγέλια και 25 φορές στο Λουκά. Ο Λουκάς δείχνει το βαθύ ενδιαφέρον του στην ανθρώπινη φύση του Ιησού, ως τον άνθρωπο που στάλθηκε από τον Θεό να διακηρύξει τα καλά νέα της σωτηρίας.

«Η ενανθρώπιση του Υιού του Θεού είναι τα πάντα για μας. Είναι η χρυσή αλυσίδα που δένει τη ψυχή μας με τον Χριστό, και μέσω του Χριστού με τον Θεό. Αυτό πρέπει να είναι το θέμα της μελέτης μας. Ο Χριστός είχε πράγματι ανθρώπινη φύση – έδειξε την ταπεινότητά Του γενόμενος άνθρωπος. Ωστόσο, ήταν και Θεός.» Ε. Χουάιτ, Selected Messages, βιβλίο 1, σ. 244.

Η χρήση του όρου «Υιός ανθρώπου» στο Λουκά μας βοηθά να αντιληφθούμε την φύση και την αποστολή, του ενσαρκωμένου Ιησού. Πρώτον, ο όρος αυτός Τον προσδιορίζει ως άνθρωπο (Λουκά 7/ζ' 34), δεν είχε κάποια επίγεια περιουσία ή ασφάλεια (Λουκά 9/θ' 58). Δεύτερον, ο Λουκάς χρησιμοποιεί αυτόν τον όρο για να βεβαιώσει την Θεϊκή φύση και θέση του Χριστού: γιατί «ο Υιός του ανθρώπου κύριος είναι και του σαββάτου» (Λουκά 6/ς' 5). Επίσης, είναι ο Δημιουργός και έχει τη δύναμη να συγχωρεί αμαρτίες (Λουκά 5/ε' 24). Τρίτον, για να επιτελέσει αυτήν την λυτρωτική αποστολή που ετοιμάσθηκε από τον Θεό πριν τη δημιουργία του κόσμου (Εφεσ. 1/α' 3-5), «ο Υιός του ανθρώπου ήλθε να ζητήσει και να σώσει το απολωλός» (Λουκά 9/θ' 56, 19/ιθ' 10). Η λύτρωση όμως δεν μπορούσε να γίνει μέχρι «ο Υιός του ανθρώπου να πάθει πολλά και να καταφρονηθή... και να θανατωθή και τη τρίτη ημέρα να αναστηθή» (Λουκά 9/θ' 22). Αυτή η επίγνωση του Υιού του ανθρώπου όσον αφορά το μονοπάτι που έπρεπε να ακολουθήσει και το τίμημα που έπρεπε να πληρώσει για την λύτρωση της ανθρωπότητας από την αμαρτία, δεν δείχνει απλώς την θεϊκή προέλευση του σχεδίου της Σωτηρίας, αλλά και την υποταγή του Χριστού στην ανθρώπινη Του φύση για αυτό το σχέδιο. Τέταρτον, είναι αξιοσημείωτη η περιγραφή των δεινών του Μεσσία: ήξερε από πριν για το Σταυρό (Λουκά 18/ιη' 31-33), την προδοσία (Λουκά 9/θ' 44), τη θυσία Του ως εκπλήρωση προφητείας (Λουκά 22/κβ' 22), τη Σταύρωση και την Ανάστασή Του (Λουκά 24/κδ' 7, συγκρίνετε με Λουκά 11/ια' 30), και το ρόλο Του ως Μεσίτη ενώπιον του Πατέρα (Λουκά 12/ιβ' 8). Πέμπτον, ο Λουκάς βλέπει τον Υιό του ανθρώπου στις έσχατες ημέρες ως Εκείνον που επιστρέφει στη γη για να ανταμείψει τους πιστούς και να ολοκληρώσει τη Μεγάλη Διαμάχη (Λουκά 9/θ' 26, 12/ιβ' 4, 17/ιζ'

24,26,30, 21/κα' 36, 22/κβ' 69). Εν ολίγοις, ο όρος «Υιός του ανθρώπου» δεν δείχνει μόνο το Ποιος ήταν ο Χριστός αλλά και τον σκοπό της έλευσής Του.

Τετάρτη 15 Απριλίου

«Ο ΧΡΙΣΤΟΣ ΤΟΥ ΘΕΟΥ»

Διαβάστε Λουκά 9/θ' 18-27. Γιατί ο Ιησούς ρώτησε τους μαθητές Του κάτι το οποίο ήξερε ήδη; Τι ήθελε να τους διδάξει πέρα από τον Εαυτό Του, για την σημασία του να είναι κανείς ακόλουθός Του;

«Τίνα με λέγετε ότι είμαι;» (Λουκά 9/θ' 20). Η ερώτηση που έκανε ο Ιησούς πριν από 2000 χρόνια, εξακολουθεί να απασχολεί την ιστορία. Πολλές απαντήσεις έχουν δοθεί. Ένας σπουδαίος δάσκαλος. Ένας βαθιά ηθικολόγος. Η ενσάρκωση της αλήθειας. Η προσωποποίηση της αυτοθυσίας. Ένας ατρόμητος προφήτης. Ένας μεταρρυθμιστής. Το ιδανικό πρότυπο για όλους τους ανθρώπους. Κανείς όμως δεν απάντησε στο ελάχιστο όσο η ομολογία που βγήκε από τα χείλη του Πέτρου όταν τέθηκε για πρώτη φορά αυτή η ερώτηση.

Αφού έδειξε την εξουσία Του στη φύση (Λουκά 8/η' 22-25), τη δύναμή Του πάνω στα δαιμόνια (εδ. 26-35) και στις ασθένειες (Λουκά 5/ε' 12-15, 8/η' 43-48), την ικανότητά Του να θρέψει περισσότερους από 5.000 με ελάχιστους πόρους (Λουκά 9/θ' 13-17) και την εξουσία Του ακόμη και πάνω στο θάνατο (Λουκά 8/η' 51-56) – ο Ιησούς θέτει δύο ερωτήματα στους μαθητές Του: πρώτον, τι πιστεύουν οι άλλοι για Εκείνον, και έπειτα τι πιστεύουν οι ίδιοι μαθητές Του. Δεν τους ρώτησε για να μάθει κάτι το οποίο δεν γνώριζε. Τους ρώτησε περισσότερο για να τους βοηθήσει να καταλάβουν το Ποιος ήταν, και ζήτησε την ολοκληρωτική αφοσίωσή τους. «Η γνώση μας για τον Ιησού δεν πρέπει να είναι από δεύτερο χέρι. Μπορεί να ξέρουμε κάθε γνώμη που ειπώθηκε για τον Ιησού, μπορεί να ξέρουμε κάθε Χριστολογία που σκέφτηκαν οι άνθρωποι, μπορεί ακόμη να είμαστε σε θέση να δώσουμε μία πλήρη περιληψη των διδασκαλιών Του – και πάλι να μην είμαστε Χριστιανοί. Ο Χριστιανισμός δεν έχει να κάνει με το πόσα ξέρουμε για τον Ιησού, αλλά με το πόσο γνωρίζουμε τον Ίδιο τον Ιησού. Ο Ιησούς Χριστός θέλει να έχουμε προσωπική γνώμη. Δεν ρώτησε μόνο τον Πέτρο, αλλά ρωτάει και τον καθένα από εμάς. 'Σεις δε τίνα με λέγετε ότι είμαι;» William Barclay, *The Gospel of Matthew*, τομ. 2, σ. 161.

Η απάντησή μας δεν μπορεί να είναι τίποτα λιγότερο από την ομολογία του Πέτρου: ο Ιησούς είναι ο «Χριστός του Θεού» (Λουκά 9/θ' 20). Χριστός σημαίνει «Χρισμένος», ο Μεσσίας, του Οποίου η αποστολή δεν σχετίζεται με πολιτική απελευθέρωση αλλά με την απελευθέρωση της αν-

θρωπότητας από τον Σατανά και την αμαρτία, και με την εγκαθίδρυση της βασιλείας της δικαιοσύνης.

ΣΚΕΨΗ: Δεν αρκεί απλώς να ξέρουμε το Ποιος ήταν ο Ιησούς. Πρέπει να Τον γνωρίζουμε προσωπικά. Εάν ισχυρίζεστε ότι γνωρίζετε τον Ιησού, τι γνωρίζετε για Εκείνον; Τι σας δίδαξε ο Ιησούς για τον εαυτό Του;

Πέμπτη 16 Απριλίου

Η ΜΕΤΑΜΟΡΦΩΣΗ

Διαβάστε τις αναφορές της Μεταμόρφωσης και στα τρία Ευαγγέλια (Λουκά 9/θ' 27-36, Ματθ. 17/ιζ' 1-9, Μάρκο 9/θ' 2-8). Διαβάστε επίσης και την αναφορά του Πέτρου (Β' Πέτρ. 1/α' 16-18) και προσέξτε την αλήθεια που απορρέει από την προσωπική του μαρτυρία. Ποιες επιπλέον πληροφορίες δίνει ο Λουκάς, και γιατί είναι σημαντικές;

Ο Λουκάς ξεκινάει την αφήγηση με λεπτομέρειες που ο Ματθαίος και ο Μάρκος δεν αναφέρουν: Ο Ιησούς πήρε στο όρος τον Πέτρο, τον Ιωάννη και τον Ιάκωβο για να προσευχηθούν. Ο Ιησούς, κοιτώντας την Ιερουσαλήμ, προφήτευσε για το μονοπάτι της θλίψης που θα περπατούσε. Ήθελε να είναι βέβαιος ότι αυτό που θα έκανε, ήταν το θέλημα του Θεού. Τέτοιες στιγμές, η προσευχή είναι ο μόνος τρόπος για σιγουριά και διαβεβαίωση. Κατά τη διάρκεια της προσευχής, Θεϊκή δόξα περιέβαλλε τον Ιησού: «Ηλλοιώθη η όψις του προσώπου αυτού και τα ιμάτια αυτού έγειναν λευκά εξαστράπτοντα» (Λουκά 9/θ' 29).

Στη Μεταμόρφωση ο Ιησούς συνομιλούσε με τον Μωυσή και τον Ηλία για «τον θάνατον αυτού, τον οποίον έμελλε να εκπληρώση εν Ιερουσαλήμ» (εδ. 31). Η συνομιλία τους ολοκληρώθηκε με μία φωνή επιδοκίμασίας από τον ουρανό, «Ούτος είναι ο Υιός μου ο αγαπητός· αυτού ακούετε» (εδ. 35). Με την Μεταμόρφωση ο Ιησούς χρίστηκε με δόξα, και για μία ακόμη φορά επιβεβαιώθηκε ως Υιός, ενώ γνωστοποιήθηκε ότι το τίμημα της Λύτρωσης θα ήταν η ζωή του Υιού. Γι' αυτό και δόθηκε η Θεϊκή εντολή στους μαθητές: Αυτόν να ακούτε. Χωρίς υπακοή και πλήρη αφοσίωση σ' Αυτόν, δεν υπάρχει μαθητεία.

ΣΚΕΨΗ: «Οι άνθρωποι αυτοί είχαν προτιμηθεί από όλους τους αγγέλους που περιβάλλουν το θρόνο του Θεού, για να έρθουν να μιλήσουν με τον Χριστό για τις σκηνές των παθών Του και να Τον παρηγορήσουν διαβεβαιώνοντάς Τον για τη συμπαράσταση του ουρανού. Η ελπίδα του κόσμου, η σωτηρία κάθε ανθρώπινης ύπαρξης, αποτελούσε το θέμα της συνομιλίας τους.» Ε. Χουάιτ, Ζ. Χ. σ. 399. Ακόμη και ο Ιησούς, που είχε παρηγορηθεί και συμβουλευθεί τόσους άλλους, είχε την ανάγκη να παρηγορηθεί. Τι μας λέει αυτό για το ότι ακόμη και οι πιο πνευματικοί άνθρωποι, οι υπεύθυνοι και οι δάσκαλοι μπορεί να απογοητευθούν και να χρειαστούν τη βοήθειά μας; Ξέρετε κάποιον που αυτή τη στιγμή χρειάζεται παρηγοριά και ενθάρρυνση;

Περαιτέρω μελέτη:

«Αποφύγετε κάθε ερώτηση σχετικά με την ανθρώπινη φύση του Χριστού που μπορεί να οδηγήσει σε παρεξηγήσεις. Τα αληθινά φέματα στηρίζονται σε εικασίες. Όσον αφορά την ανθρώπινη φύση του Χριστού πρέπει να προσέξουμε κάθε ισχυρισμό, για να μην πούμε κάτι παραπάνω από αυτό που υπαινίσσεται, και χάσουμε ή συγχύσουμε την αντίληψη για την ανθρωπότητά Του σε συνδυασμό με τη Θεότητα. Η γέννησή Του ήταν ένα θαύμα από τον Θεό... Μη δώσετε την εντύπωση στους ανθρώπους ότι υπήρχε κάποιος σπίλος ή ελάττωμα στον Χριστό. Δοκιμάσθηκε κατά πάντα ως άνθρωπος και παρέμεινε «άγιος». Είναι ένα μυστήριο για τους θνητούς το ότι ο Χριστός πειράστηκε κατά πάντα όπως εμείς, χωρίς να αμαρτήσει. Η ενσάρκωση του Χριστού ήταν και θα είναι για πάντα ένα μυστήριο.» E. Χουάιτ Comments, The SDA Bible Commentary, τομ. 5, σ. 1128,1129.

Ερωτήσεις για συζήτηση:

1. Διαβάστε την παραπάνω δήλωση της E. Χουάιτ για την ανθρώπινη φύση του Χριστού. Πρέπει να καταλάβουμε ότι δεν είμαστε σε θέση να αντιληφθούμε πλήρως το πώς συνυπάρχουν η ανθρώπινη με τη Θεϊκή φύση στον Ιησού. Όπως ανέφερε, «η ενσάρκωση του Χριστού ήταν και θα είναι για πάντα ένα μυστήριο». Γιατί λοιπόν πρέπει να είμαστε προσεκτικοί και να μην κρίνουμε αυστηρά εκείνους που δεν κατανοούν τα «μυστήρια» με τον τρόπο που τα κατανοούμε εμείς;
2. Σκεφτείτε τα γεγονότα στο Όρος της Μεταμόρφωσης. Καθώς συνέβαινε αυτό το σπουδαίο γεγονός στο σχέδιο της σωτηρίας, τι έκαναν οι μαθητές που κλήθηκαν να είναι μαζί Του; Κοιμόντουσαν! Πώς αυτό μπορεί να συσχετισθεί και με μας, ως άτομα αλλά και ως εκκλησία που ζούμε σε μία κρίσιμη εποχή στο σχέδιο της σωτηρίας, λίγο πριν τη Δεύτερη Έλευση του Ιησού;
3. Τι είπε ο Ιησούς για τον εαυτό Του, και γιατί δεν είναι σωστές οι απόψεις ότι ήταν απλώς ένας σπουδαίος δάσκαλος, προφήτης ή πνευματικός ηγέτης; Γιατί θα πρέπει ή να πιστέψουμε στα λόγια Του ή να Τον θεωρήσουμε τρελό με αυταπάτες; Γιατί δεν υπάρχει άλλη επιλογή;